

JK

Mitä siitä,

KUN SYKSY SAAPUU, JA VÄSTÄRÄKKI ON
POISSA, KUN LENTÄVÄT KOTIPÄÄSKYT
VIERAISSA MAAILMOISSA.

MITÄ SIITÄ, KUN TUULI RIIPII LEHTIÄ
VAAHTERAN. ME ELIMME KUUMAN KESÄN
JA ELOKUUN HEHKUVAN.

MITÄ SIITÄ, KUN KAIKKI MUUTTUU NIIN
VARKAIN JA HILJALLEEN, KUN SISÄLLÄNI ON
KESÄ, SEN ELÄÄ SAAN UUDELLEEN.

JA SINIKELLOJEN SOITON MIELEENI
TALLETIN.

SE KAIKKI ON TÄSSÄ.

SEN KAIKEN SAAN TAKAISIN.

Anna-Mari Kaskinen

Todellakin. Yksi kesä on ohitse. Ja millainen kesä! Syntyi uusi sana, *jymyhelle*. Hellekausi alkoi juhannukselta ja jatkui yli elokuulle saakka muutamia päiviä lukuunottamatta. Tampereella mitattiin 33 asteen helteitä. Etelä-Suomen järvissä pintaveden lämpötilat nousivat jopa 25 asteeseen. Kun Jaakko heitti kylmän kiven - vedet lämpenivät! Sadat ihmiset jonottivat tuulettimia. Tämä kesä muistetaan kauan.

Lokakuussa tulee vuosi täyteen, kun sain siirron Lappeenrannasta Tampereen adventtiseurakuntaan. Aluksi jännitin, olihan kysymyksessä iso haaste. Päätellen mielipiteistänne, tänne tulo on ollut Jumalan johdatus. Tapoihini kuuluu avoimuus, mikä merkitsee, että seurakuntalaisilla on lupa ja oikeus tietää asioista. On alettu julkaista Paimenen kirjettä, joka kyllä voisi ilmestyä useamminkin, mutta hyvä näinkin. Johtokunnan päätöksistä julkaistaan tiedote, mikä sekin osaltaan lisää avoimuutta. Johtokunta on se elin, joka viime kädessä ratkoo seurakunnan asioita, joten jäsenten kuuluu tietää mitä sen valitsevat edustajat päättävät.

Tärkeätä ja liikuttavaa on ollut tavata teitä henkilökohtaisesti. Välillä tuntuu, että seurakunta tarvitsisi kyllä useamman työntekijän. Iloitsen siitä, että iso joukko maallikkoja ottaa vastuuta. Soisin näkeväni nekin seurakuntalaiset kirkossamme, jotka eivät nyt koe tarvetta tulla yhteen rakentumaan yhteisestä uskotamme (Fil. 1:6). Aika on lähellä, ja meidän jokaisen tulisi valmistautua Jumalan valtakunnan tulolle.

Puhutaan työpaikkaviihtymisestä. Työpaikoilla työtahti sen kun kiristyy ja väkeä vähennetään ”taloudellisista ja tuotannollista syistä” kuten sanonta kuuluu. On havahduttu miettimään miten lisätä työntekijöiden

viihtyvyyttä ja terveenä pysymistä. On paikallaan istahtaa johtokuntana tai muussa ryhmässä miettimään onko seurakuntamme paikka, jossa ihmiset viihtyvät ja tulevat sinne mielellään? Vaikka seurakunnan tarkoitus ei sinänsä ole olla viihteellinen vaan

evankelioiva, nykyajan ihminen on opetettu ”viihtymään” myös seurakunnassa. Sielujenvoittamisessa tähtäin on opetuslapsuutta ihmiset Jeesukselle. Se on seurakunnan tehtävistä nro 1. Kaiken muun tulee toimia tämä silmällä pitäen. Se on raamatullista viihtymistä, joka tyydyttää.

Kansainvälisen adventtikirkon kesä-heinäkuussa pidetyssä 59. yleiskokouksessa Atlantassa, USA:ssa 2140 edustajaa valitsivat **Ted N. Wilsonin** uudeksi johtajaksi norjalaisen **Jan Paulsenin** 11 vuotta kestäneen kauden jälkeen. Wilson on 1979-1990 kirkkoamme johtaneen **Neal C. Wilsonin** poika. Wilsonia on luonnehdittu konservatiiviksi, joka avajaispuheessaan totesi: ”En tiedä kaikkea, mutta etsin vastauksia neuvonantajilta, Raamatusta ja profetian hengeltä.” (Nyky aika nro 16). Trans-Euroopan osaston - johon Suomikin kuuluu - johtajana jatkaa **Bertil Wiklander**.

Kirkkomme elää monien haasteiden keskellä. Miten julistaa evankeliumia tänä aikana niin, että se tavoittaa ympäröivän yhteiskunnan? Adventtikirkon jäsenkasvu on ollut nopeaa viimeisen viiden vuoden aikana. Mutta sitä on ollut myös väestönkasvu maailmassa. Vain 30% maailman seitsemästä miljardista ihmisestä on kristittyjä. Ilman Herran erityistä asioihin puuttumista ja ohjausta tehtävä viedä kolmen enkelin sanoma kaikkialla on mahdoton. Meidän sopii osaltamme rukoilla kansainvälisen kirkkomme uusille johtajille sitä viisautta,

joka lähtee ylhäältä, valkeuksien Isältä (Jaak. 1:17). Se on parasta mitä voimme tehdä ja samalla vaikuttaa Jeesuksen lähetyksäkäskyn menestymiseen.

Suomessa käytiin kesän aikana keskustelua sukupuolineutraalista avioliittolaista, jota hallitus suunnittelee. Kuopion piispan **Wille Riekkisen** mielestä kirkon pitää suostua vihkimään samaa sukupuolta olevat, jos kyseinen laki tulee voimaan. Tampereen piispa **Matti Repo** puolestaan oli eri mieltä. Jos uusi avioliittolaki tulee voimaan, kirkon tulee luopua vihkioikeudestaan mieluummin kuin vihkiä pareja ”vasten luterilaisen kirkon avioliittokäsitystä”. Itse hän ei vihkisi homopareja, eikä ohjaisi hiippakuntansa pappejakaan tekemään niin (Aamulehti 5. ja 6.8).

Adventtikirkko määritteli Atlantan yleiskokouksessa kirkkomme kannan näin: ”Avioliitto on jumalallinen instituutio, yksiavioinen ja heteroseksuaalinen, yhden miehen ja yhden naisen välinen suhde.” Näin kirkkomme noudattelee Raamatun luomiseen perustuvaa mallia väheksymättä tai alentamatta kenenkään ainutlaatuista ihmisarvoa.

Syksyn tullen hengellinen toiminta on vilkastunut seurakunnissa. Ilomäentiellä käynnistyvät suositut 55 PLUS läheisesti sekä Ellenin kirjakerho - tilaisuudet. Nuorten toiminnasta vastaa Nuorisoyhdistys, jonka kotisivuilta tapahtumista näkee lähemmin. Yksi syksyn haasteista on televisioitava jumalanpalvelus, joka nauhoitetaan sapattina 9.10, ja joka esitetään valtakunnan verkossa TV1 kanavan kautta sunnuntaina 17.10 klo 10. Olemme ottaneet haasteen vastaan ja toivomme, että tilaisuus siunaisi katsojia ja kuulijoita. Yllättävä paljon ennakovalmisteluja lähetyksen toteuttaminen teettää. Marraskuun ensimmäinen viikonvaihe kirkossamme on omistettu Vankilälähetyspäiville, jota seurakuntamme isännöi. Lähemmin päivien tarkoituksesta kertoo toisaalla tässä kirjeessä vankilälähetti **Mauri Laine**.

Tänä syksynä seurakuntaamme valitaan virkailijat ja vastuunkantajat kaudeksi 2011-2012. Prosessi on tärkeä ja myös teettää töitä. On löydettävä sopivia henkilöitä sopiville paikoille. Miten arvokasta työtä luottamustehtäviin valitut suorittavatkaan! Lukemattomat tunnit kuluvat seurakunnan asioiden hoitamisessa, aikuisten ja lasten raamattutuntien valmisteluissa, kirkkokiinteistön hoidossa, jäseniä palvellessa. Tällaista vapaaehtoistyötä kutsutaan kolmannen sektorin työksi. Se on hiljaista puurtamista josta ei aina kiitosta heru. Kuitenkin he ansaitsevat kaikkien meidän arvostuksemme. Sinulle, joka ensimmäistä kertaa otat tehtäviä vastaan, muista, että Herra auttaa sinua kaikin tavoin. Ja työ tekijäänsä neuvoo. Jos tunnet tarvetta saada opastusta tehtäviesi hoitamiseen, älä epäröi kääntyä pastorin tai toisten virkailijoiden puoleen. Sinulle, joka olet ollut - ehkä kauankin - seurakunnan viroissa, tahdon rohkaista jatkamaan uskollisesti. Kerran tulee päivä jolloin Herra lausuu, "Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon"(Matt. 25:21). Antakoon lähetyksen Herra rakkautta, taitoa ja voimia palvelutehtäviinne.

Yllätyin, kun sain käsiini erään raportin. Siinä kerrottiin keille seurakunnassamme *ei* tule Nykyaika-lehti. Talouksia, joihin ei ole katsottu tarpeelliseksi syystä tai toisesta tilata Nykyaikaa Pirkanmaan alueella, on 130. Onko syynä taloudellinen tilanne vai ettei lehti muuten vain kiinnosta, sitä raportti ei kertonut. Nykyaika on kirkkomme pää-äänenkannattaja. Sen sivuilta löytää hengellisten asioiden lisäksi paljon hyödyllistä tietoa ja uutisia. Vaikka se taloudellisista syistä ilmetyy nykyisin vain joka toinen viikko, on sen informaatio- ja identiteetti-arvo yhä olemassa. Syksy tuo mukanaan tilaisuuden tilata Nykyaika ensi vuodeksi. Voisi rahan käyttää huonomminkin.

Jumala sinua siunatkoon.

Jorma Katainen

Raamattutunti lähentää Jumalaan varsinkin opettajan

Kirkkomme eräs hengellinen kivijalka on viikoittainen raamattutunti, myös sapattikouluksi kutsuttu. Seuraavassa ajatuksia niille, jotka sapattisin johtavat raamattutuntia, mutta myös niille, jotka haluaisivat kokeilla sen pitämistä. Vanha totuus on, että tutkistelu on antoisinta sille, joka sen valmistaa, sillä hän joutuu pohtimaan tavallista enemmän Jumalan sanan syvyyksiä ja sen esittämistä yleisölle.

1 Rukoile että Jumala antaisi sinulle viisautta ylhäältä. Sen hän tekee mielellään (Jaak. 1:5).

2 Paneudu annettuun aikeeseen pitkin viikkoa, älä vasta perjantai-iltana.

3 Katso yleisteemaa: miten sapatint aihe liittyy kolmen kuukauden teemaan. Tulevassa vuosineljänneksessä teema on *Vanhan testamentin taustahahmoja*.

4 Lue viikon avaintekstit. Jo niiden avulla pääset hyvään alkuun.

5 Mieti minkä tavoitteen asetat eli mihin pyrit tutkistelussa. Sellainen voi olla Jumalan sanan merkitys ajallemme, Jumalan rakkaus Kristuksessa, ajan lyhyys ja valmistautuminen ym. Tavoite kirkastuu valmisteluvaiheessa.

6 Kirjoita paperille ajatuksiasi ja kysymyksiäsi. Tee kysymyksistä suoria ja yksinkertaisia ettei niitä tarvitse moneen kertaan toistaa. Älä kysele itsestään selvyyksiä. Konsepti puhujanpöydällä antaa varmuutta ja auttaa pysymään aiheessa (mikä ei aina ole itsestään selvyys johtuen monista tekijöistä).

7 Älä kiirehdi asiasta toiseen, salli kuulijoille rauhallinen pohdinta-aika.

8 Ole myönteinen. Älä arvostele seurakuntaa tai muitakaan kirkkokuntia, raamattutunti ei ole se foorumi. Sinun tehtäväsi on rohkaista jäseniä näkemään evankeliumin positiivinen merkitys.

9 Tee lopussa lyhyt yhteenveto käsitellystä aiheesta.

10 Lopeta aina ajoissa - vaikka suunnitelmaasi asiaa olisikin jäljellä - muita esiintyjä on tulossa jälkeesi.

11 Lisäaineisto laajentaa ajatusmaailmaasi. Etsi tietoa apulähteistä, esim. Ellen Whiten laaja kirjallinen tuotanto. Internetistä löytyy mm. seuraava monipuolinen, raamattuja vertaileva sivusto:

<http://raamattu.uskonkirjat.net/servlet/biblesite.Bible>

VIESTINKÖ OIKEIN ARMOA?

Ystävä toi lehden. Siinä oli artikkeli *Ahdistavan lain alta armon vapauteen*. Artikkelissa esiintyi pariskunta, joka tilitti tuntojaan. He olivat aiemmin kuuluneet adventtiseurakuntaan. Julistus laista ja armosta oli koettu sekavaksi. Milloin voi tietää, että uskoo tarpeeksi? Tämä johti pariskunnan riittämättömyyden tunteen kokemiseen ja pois seurakunnasta.

Niin. Osaammeko julistaa evankeliumia tavalla, joka toisaalta aikaansaa Jumalan mielen mukaista murhetta (2 Kor. 7:10) ja toisaalta iloa, joka syntyy Jeesuksen tullessa Vapahtajaksi sillä tavalla, että pelastus ymmärretään rakentuvan yksin Kristuksen täytetyn työn varaan? Vai erehdymmekö opettamaan niin, että taivaskelpoinen luonne ja pelastus rakennetaan osin ihmisten ansioilla?

Niinhän asia ei tietenkään ole.

Niinhän asia ei todellakaan ole.

Vankien ystävä Mathilda Wreden näky

- *Kuinka seppä saattaa tehdä noin?*

Pieni tyttö seisoo pajan edessä katsellen kuinka seppä muotoilee rautaa. Samassa pajan eteen ilmestyy harmaapukuinen mies, jota vartija taluttaa. Vartija ojentaa sepälle jalkaraudat. Seppä asettaa raudat miehen nilkan ympärille ja niittaa ne kiinni ketjuineen.

- *Miksi mies sidotaan kahleisiin?*

Lapsi on **Mathilda Wrede** (1864-1928), silloisen Vaasan läänin maaherran tytär. Hän ei koskaan unohtanut näkemäänsä.

Mathilda sai hyvän koulutuksen ja sivistyneenä hänestä tuli sopiva Kristuksen palvelijatar aikansa suomalaisen yhteiskuntaan. Jo nuorena Mathilda etsi Jumalaa. Kerran hän näki unen, jossa vanki tuli hänen luokseen, raudat käsissä ja jaloissa.

- Tule auttamaan meitä! Kerro hänestä, joka vapauttaa, onneton vanki pyysi. Mathilda järkyttyi. Oliko tämä Jumalan kutsu? Hän avasi Raamattunsa.

- Niin Herra sanoi minulle: "Älä sano: 'Minä olen nuori', vaan mene, kunne ikinä minä sinut lähetän, ja puhu kaikki, mitä minä käsken sinun puhua". Jer. 1:7 (VKR)

Vähitellen alkoi Mathildan työ vankien hyväksi. Paljon myöhemmin hän sai kunnianimen "vankien ystävä". Mathildasta on paljon liikuttavia kertomuksia.

Kerran hän meni Turun Kakolan pahamaineiseen vankilaan, jossa säilytettiin Suomen vaarallisimmat vangit. Vankilan kappelissa järjestettiin hartaus. Vangit saapuivat kahleet kolisten. Synkkä joukko katseli hiljaisuuden vallitessa, kun nuori nainen astui heidän eteensä. Mathilda katseli vankeja lämpimästi ja alkoi

Eero Järnefeltin maalaus Mathilda Wredestä vuodelta 1896. Wikipedia

puhua. Hänen puhuessaan sanat tulvivat kuin itsestään hänen huuliltaan. Näkymätön puhui hennon naisen kautta. Vankien silmissä alkoi näkyä liikutuksen kyyneleitä. Seuraavina

päivinä Mathilda kävi tapaamassa vankeja heidän selleissään. Erästä erikoisen vaarallista vankia kutsuttiin Arskaksi. Hänet oli laitettu eristykseen maakuoppaan. Mathildaa ei haluttu päästää vierailemaan Arskan luona. Lopulta hänen pyyntöönsä suostuttiin.

Mathilda laskeutui alas koppiin.

Hän seisoi kauhuvangin edessä. Arskan kaulassa ja vyötäröllä oli leveät raudat. Käsiraudat oli kytketty ketjulla kaulaan ja jalkaraudat vyötäröön.

- Etkö tiärä, että minä olen Kakolan suurin roisto ja pahin kurilas Suomessa? Arska helisytteli pelottavasti kahleitaan.

Hento nainen laski rauhallisesti kätensä miehen hartioille ja katsoi tätä silmiin.

- En pelkää Arskaa lainkaan. Ette te ole niin

paha kuin itse luulette. Jumala on lähettänyt minut puhumaan teille Jeesuksesta. Mathilda puhui Arskalle kuin lapselle, ja tämä kuunteli hämmästyneenä. Ennen pitkää hurja mies alkoi itkeä vahvat hartiat nytkähdellen.

- Jos olisin kuullut tästä lapsena, en olisi nyt täällä. Tapaamisen seurauksena Arskasta tuli lauhkea kuin lammas. Koko vankila ihmetteli muutosta. Vihollisen sitoma vanki vapautui.

Ihmeellinen on Jumalan voima!

Mathilda Wrede, suomenruotsalainen aatelin, rakasti vähäosaisten elämänkohtaloita. Hänen epätsekäs palvelutyönsä osoittaa miten ihmeellisesti Jumala voi käyttää ihmistä, kun tämä vastaa hänen kutsuunsa.

Kun käyt Anjalankoskella, löydät Anjalan vanhalta hautausmaalta Mathilda Wreden haudan ja muistokiven. Kiven pystyttivät Kakolan vangit hänen kuolemansa jälkeen.

Yleisradion järjestämässä Suuret suomalaiset -äänestyksessä 2004 Mathilda Wrede sijoittui sijalle 87.

- Mathilda Wrede oli uudistaja, joka tajusi ihmisen arvon.

- Ei ole montaa suomalaista, joka olisi antanut elämästään niin paljon muiden edestä. Ihmeellinen nainen!

- Toimi rohkeasti omantuntonsa mukaan, ihmisten mielipiteistä tai arvostuksista riippumatta. Ymmärsi, että kaikilla ihmisillä on ihmisarvo.

- Rohkea nainen, uskalsi kulkea omaa tietään ja toteuttaa kutsumustaan ja näkemystään vankilatyöstä. Näki syrjityissä ja pelätyissäkin vangeissa ihmisen. Osoitti omalla toiminnallaan mikä elämässä on suurinta: rakkaus.

Näin äänestäjät perustelivat valintaansa.

Meidän aikamme on myös vankeja, joita vihollinen pitää tiukasti kahleissaan. Vangit eivät aina löydy vankiloista. He kävelevät vapaina, mutta sidottuina synnin kahleisiin. Vain Herra yksin voi katkaista lujimmatkin kahleet. Hänellä on valta ja voima.

Mathilda Wreden hautapaikka Anjalassa. Wikipedia

Tarvitaan niitä, jotka lähestyvät heitä ja kertovat, että kaikki rikokset on maksettu, ja kaikki ovat vapaita - sovitus on jo saatu aikaan. Sen teki Jeesus.

Seuraavalla sivulla kerrotaan toisesta vankien ystävästä. Hänkin viihtyy vankilan muurien sisällä, auttaen ja rohkaisten niitä, joilla tie nousi pystyyn.

Lähteet: Wikipedia

<http://www.yle.fi/suuretsuomalaiset/>

**Valtakunnalliset
vankilälähetyspäivät
5.-7.11 Tampereen
adventtikirkossa**

Toinen vankien ystävä

Mauri Laineen näky

Mauri Laine on aikamme mathilda frede, myös hänellä on näky vankien hengellisestä auttamisesta. Hän työskentelee vapaa-aikanaan Kylmäkosken vankilan asukkaiden parissa.

Mauri, miten kiinnostuksesi vankilälähetystyöhön oikein alkoi?

Ensimmäinen kosketukseni vankilaan tapahtui 1970-luvun alussa, työskentelin silloin Riihimäen keskusvankilassa viikon ajan yhdessä vankien ja vartijoiden kanssa. Myöhemmin 1980- ja 1990-luvuilla kävin työhöni liittyen muutamissa Suomen vankiloissa, joten vankilan sisäinen maailma oli tullut minulle tutuksi. Muistaakseni vuoden 1992 vuosijuhlilla **Aimo Launonen** kertoi minulle, että hän tekee hengellistä työtä vankilassa ja sen keskustelun jälkeen kiinnostukseni hengelliseen vankilatyöhön alkoi.

Vuonna 1998 kotiseutulähetystoimikunnan kokouksessa **Ritva Harjula** kysyi, olisiko joku halukas lähtemään hänen ja miehensä **Karin** kanssa jumalanpalvelukseen Kylmäkosken vankilaan. Vastasin, että minä haluan. 21.2.1998 olin ensimmäistä kertaa mukana vankilan jumalanpalveluksessa yhdessä muiden kanssa.

Vieraillet säännöllisesti Kylmäkosken vankilassa. Mitä teet siellä?

Vierailen noin kerran kuukaudessa, yleensä tiistaisin, jolloin sillä on hengellinen keskustelupiiri (aikaisemmin raamattupiiri). Kanssani siellä on usein **Markku Kyrölä**

JK

Toijalan adventtiseurakunnasta. Pysin valmistamaan aiheen jonkin ajankohtaisen tapahtuman mukaan. Etsin Raamatusta tekstejä, jotka johtavat Jeesuksen sovitustyöhön kaikkien syntisten hyväksi. Seurakuntamme saa järjestää jumalanpalveluksia kerran pari vuodessa, ja ne pidetään vankilan kirkossa sunnuntaisin kello 9.15 ja 10.00. Tämän lisäksi minulla on mahdollisuus tavata vankeja kahdenkeskisessä

tapaamisessa arkipäivisin virka-aikana. Oman työni työaikojen johdosta minulla on aika harvoin tilaisuus käydä näissä yksityistapaamisissa.

Miten vangit suhtautuvat ja mitä tuloksia olet saanut?

Päätellen siitä miten runsaasti ja aktiivisesti vangit osallistuvat järjestämiimme tilaisuuksiin, he suhtautuvat myönteisesti. Myöskin käymämme keskustelut ovat olleet avoimia ja luottamuksellisia. Tunnen itseni myös aina tervetulleeksi joukkoon. Olen saanut siellä ystäviä.

Tarvitaanko vankilatyötä?

Kyllä ehdottomasti, katso Matt. 25:31-46.

Mikä motivoi, tuo tyydytystä?

Olen saanut usein tuntea selvää johdatusta tutkisteluja valmistaessani, se vahvistaa omaa uskoani.

Miten seurakuntasi tukee työtäsi?

Seurakuntamme jäsenet tukevat vankilälähetystyötä mm. joululahjalla, samoin jumalanpalveluksiin on aina löytynyt

halukkaita lauluihin, säestyksiin, todistuksiin, saarnoihin ja muihin tehtäviin. Myös seurakuntaamme palvelevat pastorit ovat aina osallistuneet vankilatyöhön. Ja tärkeimpänä seurakunnan esirukoukset. Kiitos teille!

5.-7. marraskuuta seurakuntamme isännöi valtakunnallisia Vankilälähetyspäiviä.

Valtakunnalliset vankilälähetyspäivät on sekä vankilälähteille tarkoitettut hengelliset virkistyspäivät, myös kaikille avoin hengellinen ja evankeliumikeskeinen viikonvaihte. Saamme pitää vierainamme henkilöitä jotka ehkä muuten eivät kävisi kirkossamme, entisiä ja nykyisiä vankeja, eri seurakuntien edustajia, vankilan henkilökuntaa, kansanedustajan, vankien omaisia, jne.

Todellisen kuvan vankilälähetystyöstä saa tulemalla itse näille päville. Seurakuntalaiset, tervetuloa vankilälähetyspäiville!

www.rikosseuraamus.fi/24940.htm

Kylmäkosken vankila on 113 -paikkainen suljettu laitos, jossa rangaistuistaan suorittavat pirkanmaalaiset vankeus-, tutkinta- ja sakkovangit. Keskivankiluku vuonna 2009 oli 143 vankia.

Tunnista ♥ lahjasi

Moni ihminen vähättelee itseään. ”Minä olen vain.. ei minusta ole ..”
Kuitenkin jokaisella on talenttinsa, kykynsä. Kaikki eivät tiedä niistä, eivätkä tule käyttäneeksi niitä. Ehkä joku sanoi lapsuudessa, ”Et osaa mitään, eikä sinusta ole mihinkään, eikä sinusta mitään tulekaan.” Aikuisena menneisyyden ääni jäi soimaan ja hän uskoo tuo valheen. Kristitty voi ajautua samaan ajatusansaan, sillä sitä hän se on. On aika kääntää lehteä! Herra on varannut jokaiselle lapselleen paikan suunnitelmassaan. Voit rukoillen alkaa kysellä kykyjäsi mihin Jumala haluaisi sinua käyttää. Tee matka itseesi - testaa kuka olet ja mihin pystyt Jumalan avulla. Taivaan Isä ei ole luonut luusereita. Olemme jokainen *a unique creation*, ainutlaatuinen yksilö, täynnä mahdollisuuksia. Löydät itsesi, kun menet hiljaisuuteen Jumalasi kanssa. Kirjoita paperille esiin nousevat ajatukset. Niistä voi kasvaa suuria ideoita, jotka Herra haluaisi ottaa käyttöönsä. Muista, olet täynnä mahdollisuuksia. Sinun saamasi lahjat tuottavat kunniaa hänen nimelleen, joka kuoli puolestasi.

”Sankarit eivät kehity yksin” Jumalan toiseksi suurin keksintö

- *Elämäsi laatu maksimoituu, kun olet löytänyt henkisen kodin. – Sankarit eivät kehity yksin – rikastumisen salaisuus on – tunteiden, osaamisen, jaksamisen ja muiden voimavarojen jakaminen. –*

Tämä aika ei palkitse yksinäisiä susia – sisäinen sankari tarvitsee ympärilleen joukkueen, jonka voima perustuu yhteisiin arvoihin --.

-Jari Sarasvuo, Sisäinen sankari, s. 225, WSOY 1998

Jumalan suurin keksintö on *risti* - siellä meidän kaikki vikamme ja epäonnistumisemme nollattiin. Jeesuksen huutaessa SE ON TÄYTETTY! kaikki tuli valmiiksi Jumalan puolelta. Sinäkin, hyvä sisar ja veli, saat luottaa tänä juhlapäivänä ristin sovitukseen.

Mikä on Jumalan toiseksi suurin keksintö?

Seurakunta!

Seurakunta on joukkue joka vie ilosanomaa Jeesuksen täytetystä sovituksista. Sillä on yhteiset tavoitteet, yhteinen päämäärä, taivas. Seurakunnassa ovat raamatulliset arvot, jotka tekevät elämästä elämisen arvoisen.

On mahdollista koettaa selvitä yksinään, mutta kun on joukkue, selviää paremmin.

Herran joukkueessa voi harjoitella lajeja kuten anteeksiantamista, anteliaisuutta ja ystävällisyyttä. Myös kohdata erilaisuutta.

Oman luonteen plussat ja miinukset paljastuvat.

Sankarit eivät tosiaan kehity yksin. Siksi Jumalan toiseksi suurin keksintö on seurakunta!

Raamattu käyttää seurakuntajoukkueesta monia kielikuvia

- ruumis - 1. Kor. 12.13
- rakennus tai temppele - Ef. 2:20,21

Rauman adventiseurakunnan 100- vuotisjuhlassa 17.7 oli kirjaimellisesti lämmin tunnelma, kiitos ”jymyhelteen”. Juhlapuhetta pitämässä piirikuntamme esimies Kalervo Aromäki. JK

- morsian Hoos. 2:21
- perhe - Ef. 3:15
- armeija - Ef. 6:12

Seurakunta on *yleismaailmallinen* - tietyllä paikkakunnalla, jossakin valtiossa tai maanosassa, jopa koko maailmassa vaikuttava. Se on *näkymätön* - kaikki Kristuksen kautta Jumalaan uskovat ennen, nyt ja tulevaisuudessa. *Ekklesia* (seurakunta) tarkoittaa uloskutsuttuja.

”Seurakunta on niiden uskovien yhteisö, jotka tunnustavat Jeesuksen Kristuksen Herraksi ja Vapahtajaksi.” (Adventtikirkon Perusluonteiset opinkohdat 11)

Näin moni-ilmeinen ja vielä enemmänkin on seurakunnan olemus.

Miksi seurakunta on olemassa?

”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni” (Matt.28:19).

Tehtävä on samalla mahdoton ja samalla mahdollinen. Jumalan avulla. Salaisuus on jakamisessa. Palvellessaan toisia rikastuu itsekkin. Ja kun yksikin syntinen kääntyy, enkelit taivaassa iloitsevat!

Tampereen Hämeenkadulla seisoo päivästä toiseen muuan laiha mies. Hänellä on laukku, ja kädessään painotuotteita, joita hän tarjoaa ohikulkijoille. Useimmat väistävät hänet tai pudistavat päätään, eivätkä ota hänen kädestään evankeliumin tarjousta. Mutta hän seisoo vartio-paikallaan uskollisesti. Päivästä toiseen. Hän kohtaa ihmiset siellä missä he ovat.

Siinä meillä on aikamme sankari. Hänellä haluaa jakaa aarrettaan, pelastusta toisille! Eikö hän teekin maailman parasta työtä? Vai onko jotakin parempaa kuin tarjota Jeesusta ihmisen hätään ja elämän tarkoituksettomuuteen?

- Vauraudesta huolimatta ihmiset ovat kaikkialla samanlaisia: kaikilla on tarve päästä ulkopuolelta sisälle ja tulla hyväksytyksi, sanoo lähetysohjaaja **Pekka Mäkipää** (Kylväjä-lehti 2.2010)

Jäsenkato on tosiasia kristillisissä yhteisöissä. Luterilainen kirkosta kuuluu uutisia, että se joutuu tulevaisuudessa realisoimaan omaisuuttaan:

- Myyntiin tulee kymmeniä kirkkoja, seurakuntataloja ja leirikeskustoja. Sama kehitys näkyy jo Ruotsissa ja Tanskassa, ja meillä tullaan perässä, kertoo kirkkohallituksen yliarkkitehti **Eero Raatikainen** Turun Sanomissa. (Sana 4.5.2010) Syykin on selvä: Rahaa ei enää riitä niiden ylläpitoon. Miksi rahaa ei riitä? Ihmiset eroavat kirkosta. Miksi eroavat? Heidän mielestään he eivät tarvitse seurakuntaa.

Adventtikirkkona painimme samojen haasteiden kanssa. Mielestäni kirkkojen ongelma ei viime kädessä ole kuitenkaan aineellinen, pikemminkin hengellinen. Siksi tulee miettiä evankeliumin syvintä olemusta, ristin sanomaa ja miten se voidaan viestiä tänään niille, jotka ympärillämme elävät.

Ihmiset kysyvät: mikä on teidän kirkkonne sanoma?

Miksi te olette olemassa?

Mitä minua hyödyttää jos liityn teidän seurakuntaanne?

Meidän tulee kysyä elon Herralta:

- Jumala, mitä sinä tahdot meidän tekemisen paikkakunnallamme?

- Miten minä yksilönä voin tehdä?

- Johtokunnissamme voimme kysyä esim. kuinka kauan nykyisen muotoinen jumalanpalvelus elää ja toimii? Kyllähän se toimii osalle seurakuntalaisista, mutta entä niille, jotka ovat ulkopuolella, mitä tarjoamme kaikille heille?

Näyttää siltä, että tulevaisuuden seurakunta kokoontuu olohuoneissa, istuen omalla kotisohvalla katsoen TV7 - tapaisia kanavia. Välillä jääkaapilla käyden.

JK

Ilomäentien seurakuntamme edustajia parvekkeella kokousta kuuntelemassa: aviopari Keren Lopez ja Sergei Caja sekä Anne Harju.

Nämä kysymykset voivat osoittautua lopulta ratkaiseviksi. Uudistuva seurakunta pysähtyy miettimään mikä on tämän ajan tapa viestiä hyvää uutista Jeesuksesta.

Kaupallinen maailma valjastaa kaikki voimat saadakseen selville mitä ihminen kaipaa ja miten saada hänet kiinnostumaan edustamastaan tuotteesta.

Jumalan ihmiseen istuttama perustarve. on iankaikkisuuskaipuu. Sanoohan Raamattu, ”Kaiken hän on tehnyt kauniisti aikansa, myös iankaikkisuuden hän on pannut heidän sydämeensä -”. (Saarn. 3:11)

Voimme olla varmat, että kaikilla ihmisillä on ”Jumalan muotoinen” paikka sydämessään. Eläimillä ei tietäksemme ole taivaskaipua. Ihmisellä on. Hänen

sisässään oleva sisäinen sankari huutaa tulla löydetyksi. Vedetyksi Luojansa yhteyteen. Sovitetuksi.

Rauman seurakunta on 100 vuotias.

Kaikki alkoi 1910. Mitä kaikkea onkaan tapahtunut vuosien saatossa, siitä kuulemme iltapäivällä. Monet ovat löytäneet hengellisen kodin tästä seurakunnasta. Sukupolvet ovat tulleet ja menneet. He syntyivät uudesti ylhäältä. Heissä syttyi Jumalan Pyhän Hengen palo. He tekivät tekoja, jotka Jumala oli heille suunnitellut.

Mekin kuulumme tuohon näkymättömään Jumalan seurakuntaan. Iloitsemme siitä, että meillä on, ei vain henkinen, vaan hengellinen koti johon kuulua.

Emmekö halua tänään pyhittää elämämme Jumalan käyttöön? Hänen, joka lähetti ainokaisen Poikansa, ettei yksikään joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan saisi iankaikkisen elämän?

Forma Kataisen saarna ja rukous 17.7 Rauman adventtiseurakunnan 100 vuotisjumalanpalveluksessa.

Suuri Jumala, taivaallinen Isä,

Kiitos siitä, että saamme olla tänään yhdessä koolla. Kiitämme kaikesta mitä olet sallinut meille elämämme aikana. Kiitos, että saamme kuulua seurakuntaan. Se on sinun ihmeellinen keksintösi täällä maan päällä, sinä johtajana, me sinun lapsinasi. Auta meitä näkemään oma paikkamme ja vastuumme sinun lähetystyössäsi.

Kiitos menneiden sukupolvien ihmisistä, jotka uskossaan ja työllään ovat rakentaneet tätä seurakuntaa. Rukoilemme isänmaamme puolesta; ja Rauman kaupungin puolesta: anna johtajille viisautta ja rohkeutta tehdä oikeita päätöksiä; anna isille ja äideille rakkautta lapsiinsa; nuorille luottamusta elämään; lapsille turvallisia ihmisiä lähelle.

Samalla me tunnustamme että uskomme on usein heikko. Herra, meillä ei ole ollut vahvaa uskoa sinuun niin kuin tulisi olla. Emme uskalla jättäytyä sinun varaasi. Emme rakasta sinua koko sydämeistämme. Pelkäämme ihmisiä. Pelkäämme menettävämme terveytemme, omaisuutemme. Pelkäämme toimeentulomme puolesta. Sanalla sanoen etsimme aina omaa parastamme. Rakkautemmekin on heikkoa. Emme rakasta lähimmäistämme kuten rakastamme itseämme. Päinvastoin aiheutamme hänelle vahinkoa sanoillamme ja tekemisilläänme. Puuttuu kärsivällisyyttä.

Isä, tämän kaiken sinä jo tiedätkin. Rukoilemme sen tähden: anna meille kaikki nämä ja muutkin syntimme anteeksi Jeesuksen tähden, hänen nimessään ja sovintoveressään. Haluamme niin mielellämme olla Isä sinun lapsiasi, joista voit olla ylpeä. Auta meitä elämään sinun Sanasi mukaan. Osoittamaan uskossamme lujuuutta. Ei katsomaan itseemme vaan Poikaasi Jeesukseen Kristukseen.

Kiitos, että kuulet rukouksemme.

Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo,
Jumalan rakkaus
ja Pyhän Hengen osallisuus
olkoon meidän kanssamme
nyt ja iankaikkisesti.

Aamen

Ellenin kirjakerho ..

Ellen White (1827-1915) oli armon varassa elävä kristitty, jolle Jumala oli uskonut suuren tehtävän. Kirja *Ellen White Elämä ja teokset* tarjoaa mielenkiintoisen elämänkerrallisen aineiston lisäksi katsauksen Ellen Whiten teosten keskeisiin teemoihin sekä periaatteisiin, joiden noudattaminen on tärkeää hänen kirjoituksiaan luettaessa ja sovellettaessa.

PROFETIAN LAHJA SEURAKUNNALLE

Joka toinen keskiviikko klo 18:

- 15.9 Ellen Whiten elämä (1. luku)
- 29.9 Profeetallista ohjausta kasvavalle kirkolle (2)
- 13.10 Profeetallista ohjausta kansainväliselle kirkolle (3)
- 27.10 Johdatus Ellen Whiten kirjalliseen toimintaan (4)
- 10.11 Ellen Whiten keskeiset teemat (5)
- 24.11 Kirjoitusten suhde Raamattuun (6)
- 8.12 Tulkinnan periaatteita. Soveltamista koskevia periaatteita (7 ja 8)

55 PLUS läheisesti

- ✓ RAAMATUN SANOJA
- ✓ VIRSITREENIT
- ✓ KEVYTTÄ JUMPPAA
- ✓ TEETÄ JA TARINOINTIA

Joka toinen keskiviikko klo 14

SYYSKAUSI

8.9 - 22.9 - 6.10 - 20.10 -
3.11 - 17.11 - 1.12 - 15.12

”Sallikaa lasten tulla minun luokseni, älkää estäkö heitä. Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta”

Mark. 10:14

Kristillinen kaste jakaa kristikuntaa. Osa tulkitsee niin, että jo vauvana ihminen tulee kastaa Jeesuksen sanojen johdosta; Jumalan armo kohtaa pienokaisen kasteessa ja hänet tulee liittää seurakuntayhteyteen.

Vapaissa suunnissa, joihin Adventtikirkko luetaan kuuluvaksi, tulkitaan Jeesuksen sanat siten, että pienokainen on jo taivaskelpoinen, eikä tarvitse kastetta, sillä kasteen eräs merkitys on synnin poispeseminen, eikä vauvalla vielä ole tietoista syntielämää, mikä vaatisi syntien poispesemistä.

Lähetyskäsytään Jeesus puhuu uskosta, jota seuraa kaste (Mark. 16:15,16). Usko

syntyy Jumalan sanan ja Pyhän Hengen kautta. Kastetta voi verrata avioliittoon. Vihkitoimituksessa kaksi toisiaan rakastavaa ihmistä haluaa sitoutua toisiinsa. Samoin suhde Jeesukseen vahvistetaan pyhässä kasteessa. Uskon kautta, syntinsä anteeksi saaneesta, tulee Herralle vihitty ja hänen omansa.

Adventtikirkossa pienokainen pyhitetään Jumalalle seurakunnan keskellä tai perhejuhlassa. **Niina** ja **Alpo Lammi** toivat Herran eteen vauvansa **Nea Sofian** sapattina 7.8 seurakunnan ja lähiomaisten iloitessa, kun Nealle rukoihtiin Herran siunausta.

Markku Laine

SEURAKUNNASSA TAPAHTUU

Sympatiakeräys

Keräysaikaa on lokakuun loppuun.
Keräysmateriaalia saa kirkolta. Voit myös tehdä oman lahjoituksesi tilille **800015-554242** tai kirkon yläkerran aulan keräyslippaaseen joulukuun loppuun saakka. Kuva 4.9 kirkossamme pidetystä Arkisia rukouksia -sympatiakonsertista, jossa Hannu Huhtalan Pia Perkiön runohin säveltämiä lauluja esittivät Hannu Huhtala ja Merja Heikkilä (kuvassa). Maini Huhtala lausui runoja. Kolehdin tuotto oli 1030 e.

JK

ADAn ruokajakelu

Huhtikuussa saimme 4500 kg EU-ruokaa. Nyt sitä on runsaasti, joten jos itse tarvitset tai tiedät jonkun vähävaraisen, työttömän olevan ruoan tarpeessa, ilmoita hänelle tai tule, ota ja vie hänelle. Avoinna joka keskiviikko klo 17-18

Seurakunnan kirpputori

Avoinna joka keskiviikko klo 17-18 (huom. muuttunut aika).

SAARNOJA

Suomalaista hengellistä äänimateriaalia, satoja puheita eri vuosikymmeniltä.

Lataa ja kuuntele.

www.audiopankki

NETTIPASTORI

vastaa mieltä askarruttaviin, Raamattuun ja elämään liittyviin kysymyksiin.

<http://www.adventist.fi/nettipastori>

SUOMEN ADVENTTIKIRKON TAPAHTUMAT

<http://www.adventist.fi/toimintaa>

SEURAKUNTA PALVELEE

TAMPERE

Ilomäentie 5

www.tampereenadventtikirkko.com

Sapattisin klo 10-12 JUMALANPALVELUS

Keskiviikkoisin (parilliset) **klo 14 55 PLUS LÄHEISESTI**

Keskiviikkoisin (parittomat) **klo 18 ELLENIN KIRJAKERHO**

Keskiviikkoisin klo 17-18 ADAn palvelupiste, EU-ruokaa.

Seurakunnan kirpputori

NUORTEN TILAISUUDET, www.korneri.org

Pastori, johtokunnan pj. Jorma Katainen 045 139 1555

Päivänhän Markku Laine 050 592 6916

Sihteeri Pirkko Helo 050 581 8509

Rahastonhoitaja Marjatta Qvist 050 593 3516

Seurakuntapalvelutoimikunta pj. Kaarina Katajisto 040 565 8578

Jumalanpalvelustoimikunta, pj. Leena Laine 050 583 2334

Avustuspalvelu, myyjäistoiminta, EU-ruoka, Anne Harju 040 576 2068,

Helena Mäentaka 050 353 5588

Tiedotus Pirkko Helo, Anne Harju, Tapani Saarinen

Jäsenrekisteri, käsiohjelma Anneli Rintamäki 040 3518101

Internet-kotisivu Hannu Hinkka, 040 911 5264, Jorma Katainen

Vankilatyo Mauri Laine

Nuorisoyhdistys pj.

Isännöitsijä Erkki Vesterinen 040 540 6730

Toimisto 03-223 6563

Lehti-ilmoittelu: Aamulehti / tapahtumakalenteri sekä keskiviikon

Tamperelainen. Nykyaika.

AITOLAHDEN ADVENTTISEURAKUNTA, Ketarantie 4,
jumalanpalvelus klo 10, <http://aitolahti.adventist.fi>

KASVUN PAIKKA, Lapinniemen kylpylän kappeli,

Lapinniemenranta 12, jumalanpalvelus klo 11, [http://](http://kasvunpaikka.adventtikirkko.fi/)

kasvunpaikka.adventtikirkko.fi/

2

paimenen kirje

jormakatainen@gmail.com

Puh. 045 139 1555

Piittasenristi 12 B 27, 33580 TAMPERE

Ilmoitathan osoitteesi muuttuessa,

tai jos et halua tätä julkaisua.

Seuraava ilmestyy joulukuussa.